

Quamquam **nostri casus plus** honoris **habuerunt quam** laboris,
neque tantum molestiae **quantum** gloriae,
majoremque laetitiam (ex desiderio bonorum) **percepimus**
quam (ex laetitia inproborum) **dolorem**.

Sed [si aliter [ut **dixi**] **accidisset**],
 qui **possem queri**,
 [cum mihi **nihil** inproviso
 nec **gravius** [quam **expectavissem**]
 (pro tantis meis factis) **evenisset**].

Is enim fueram,
 cui [cum **liceret**
aut capere majores (ex otio) **fructus**
quam ceteris (propter variam suavitatem studiorum)
 [(in **quibus**) (a pueritia) **vixeram**],
aut subire [si **quid accideret acerbius** universis],
 non **praecipuam** sed **parem** (cum ceteris) fortunae **condicionem**]
 non **dubitaverim**
 [me (gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis) obvium **ferre**
 (conservandorum civium causa)],
 [meisque propriis periculis **parere commune** reliquis **otium**].

Neque enim (hac /**nos patria**/ lege) **genuit** aut **educavit**,
 [ut **nulla quasi alimenta expectaret** (a nobis)],
 [ac tantummodo (nostris /**ipsa**/ commodis) **serviens tutum perfugium** otio nostro
suppeditaret et **tranquillum** (ad quietem) **locum**],
 [sed ut **plurimas et maximas** nostri animi, ingenii, consilii **partes ipsa** sibi (ad utilitatem
 suam) **pigneraretur**],
 [tantumque nobis (in nostrum privatum usum)
 [quantum ipsi **superesse posset**]
remitteret].